

به نام خدای بخشنايندۀ مهربان

In the name of Allah, the Beneficent, the Merciful.

نشست علمی اقدامات و تجربیات کشورهای جهان در طراحی و پیاده‌سازی سیستم‌های غذا

دکتر علی اکبر باغستانی

تابستان ۱۴۰۴

انواع نظام غذا

– ساختار و اطلاعات کلی نشست

سرفصل
مطالب

– اهم مطالب مطرح شده توسط نمایندگان کشورها

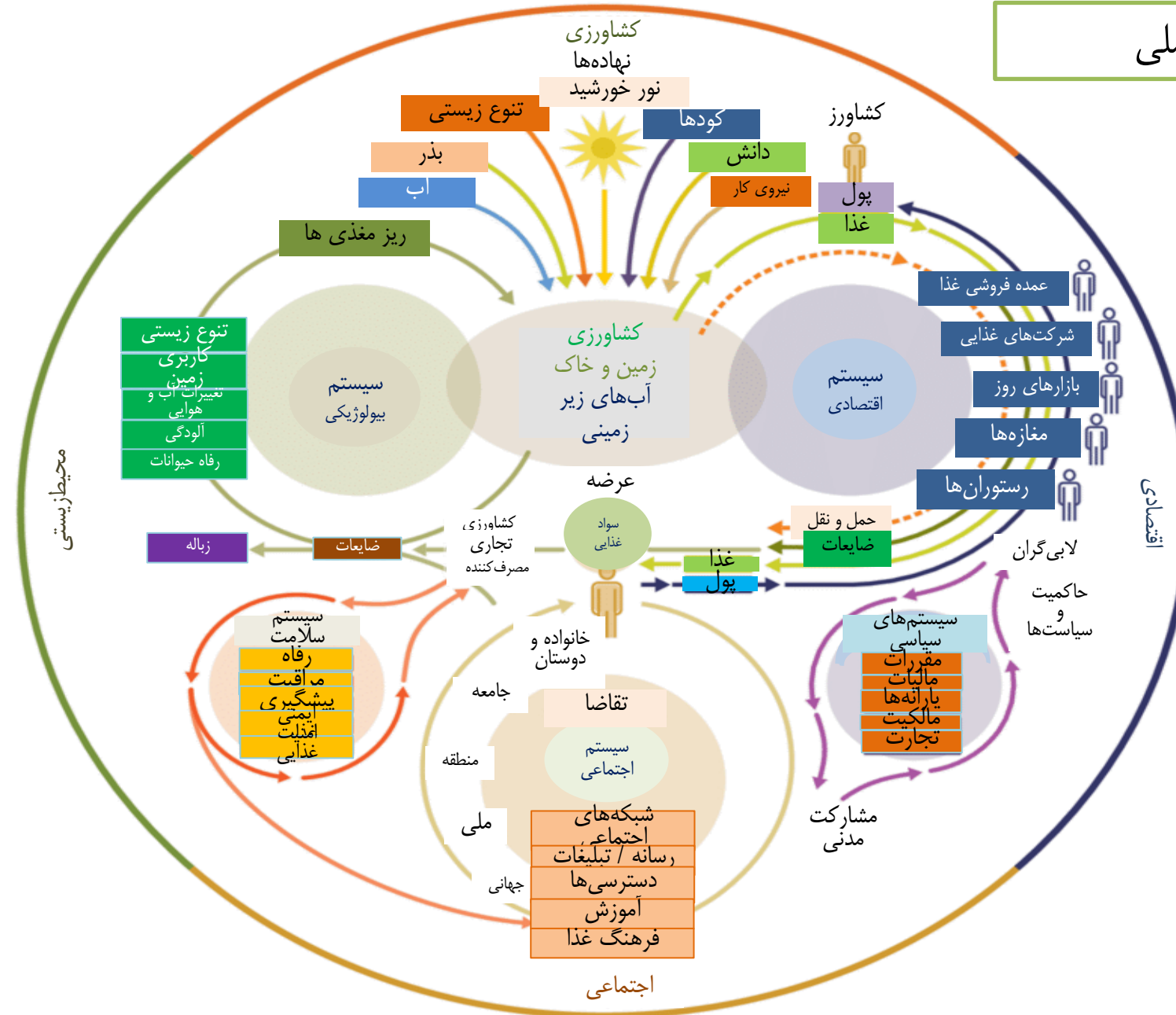
– نکات گزارش دبیرکل سازمان ملل متحد

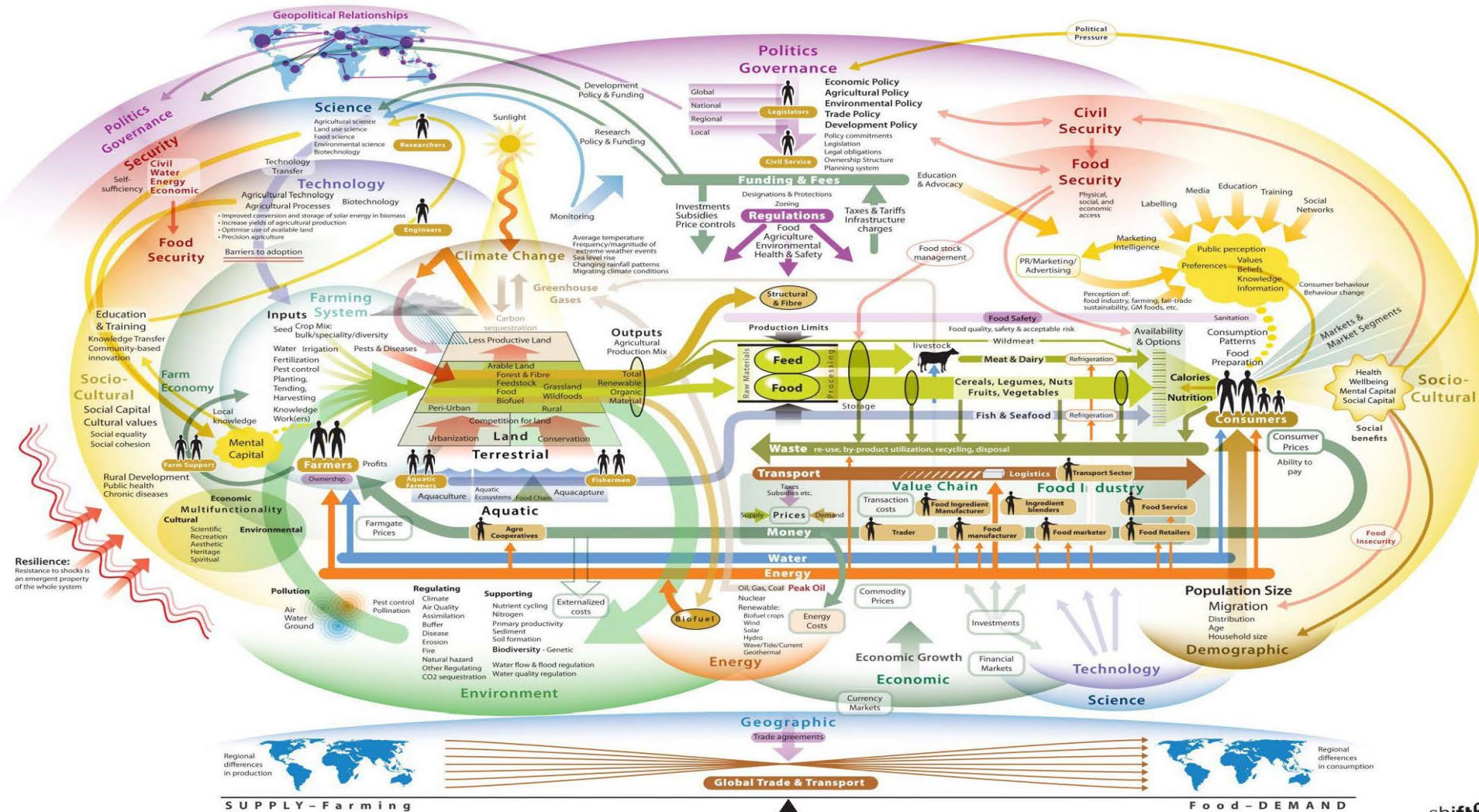
سیستم‌ها (نظام‌های) غذا

سیستم غذای ملی

سیستم غذای جهانی

ساختار و اطلاعات کلی نشست

اجلاس سیستم‌های غذایی سازمان ملل متحد ۲+

رویداد تجمیع اقدامات

۲۴ تا ۲۶ جولای (ژوئیه) ۲۰۲۳ مقارن با ۲ تا ۴ مردادماه ۱۴۰۲

سازمان خواروبار و کشاورزی ملل متحد (فائو) رم - ایتالیا

با همکاری: آژانس‌های سازمان ملل متحد مستقر در رم (IFAD، FAO)

(WFP)، مرکز هماهنگی سیستم‌های غذایی سازمان ملل متحد

مرکز هماهنگی سیستم‌های غذا ملل متحد (هاب)، به عنوان بخشی از آماده سازی برای UNFSS+2، مجموعه ای از پنج جلسه مقدماتی منطقه ای یک روزه را در حاشیه مجمع منطقه ای توسعه پایدار (RFSDs)، با هماهنگی پنج کمیسیون منطقه‌ای تشکیل داده است.

این جلسات با حضور بیش از ۴۰۰ شرکت کننده حضوری و صدها نفر دیگر به صورت آنلاین، به نمایندگی از دولت ها، نمایندگان ملی، سیستم سازمان ملل متحد و ذینفعان برگزار شد.

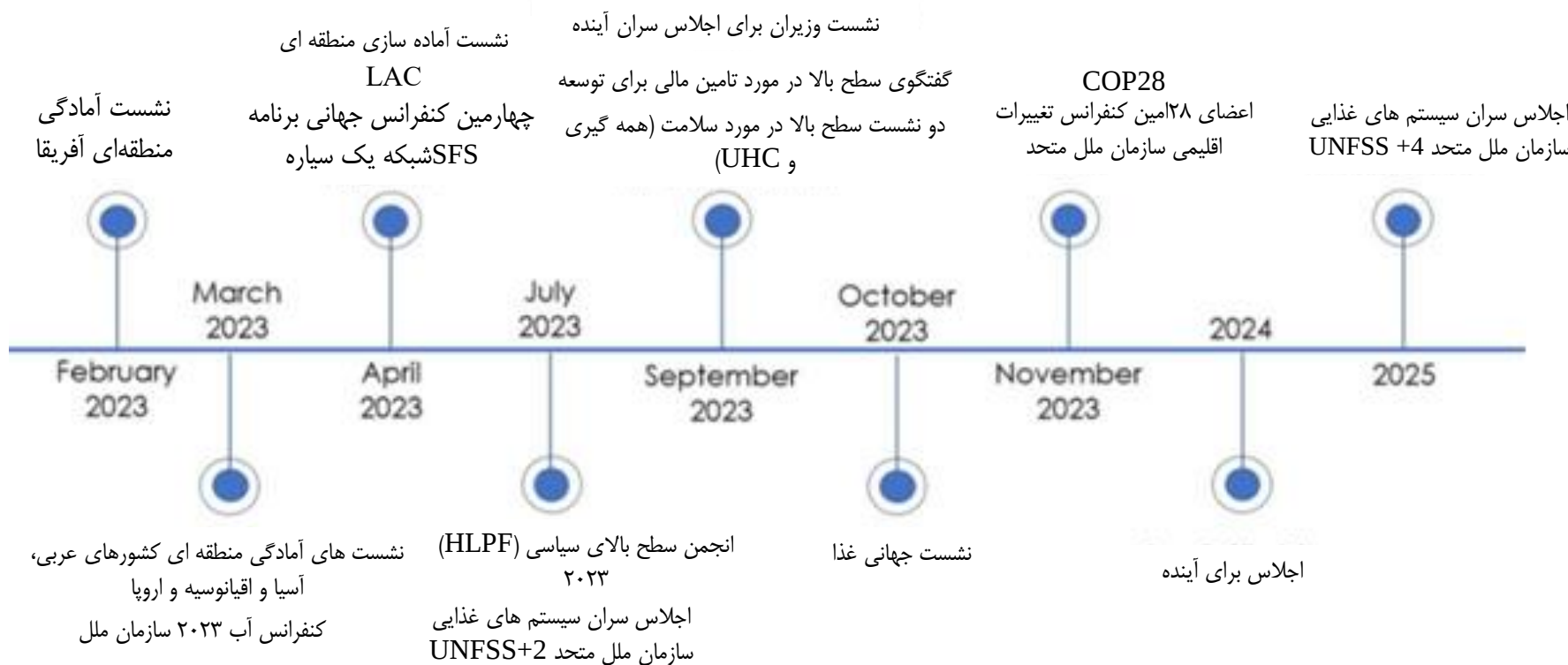
این نشست فرصتی برای شناسایی اولویت‌ها و چالش‌های منطقه‌ای پیش‌روی UNFSS+2 فراهم کرد و علاقه و تعهد بالای کشورهای عضو برای مشارکت فعال در UNFSS+2 را نشان داد.

تعدادی از نشست‌های جهانی که برای سال ۲۰۲۳ برنامه‌ریزی شده‌اند، می‌توانند مکان‌هایی را برای تعامل قبل و بعد از UNFSS+2 برای ترویج بیشتر پیام‌ها در مورد سیستم‌های غذایی و SDGs، و همچنین اتصال و ایجاد پل‌هایی بین دستور کارها فراهم کنند. این جلسات محدود به موارد زیر نیست:

کنفرانس جهانی شبکه یک سیاره (آوریل ۲۰۲۳، ویتنام). HLPF2023 (ژوئیه ۲۰۲۳، نیویورک)، اجلاس SDGs (سپتامبر ۲۰۲۳، نیویورک)، گفتگوی سطح بالا در مورد تامین مالی برای توسعه (سپتامبر ۲۰۲۳، نیویورک)، COP28 (نوامبر ۲۰۲۳، امارات متحده عربی).

اجلاس SDGs

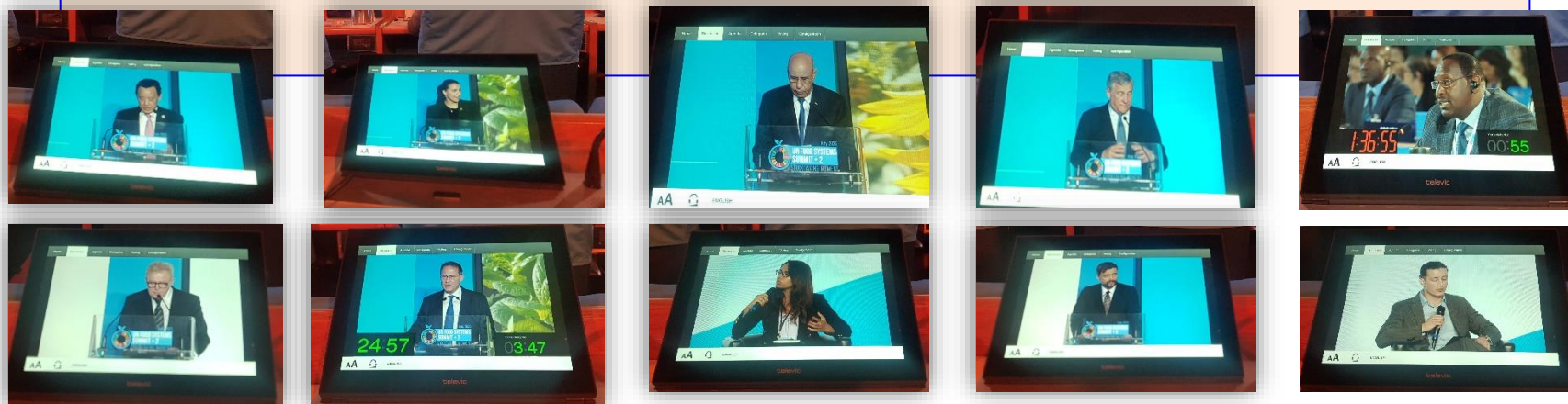

چهارشنبه چهارم مرداد			سه شنبه سوم مرداد			دوشنبه دوم مرداد		
رویداد ویژه	گفتگوی پیشروها	نشست عمومی	رویداد ویژه	گفتگوی پیشروها	نشست عمومی	رویداد ویژه	گفتگوی پیشروها	نشست عمومی
تجارت	همکاری‌ها برای سیستم‌های غذا	بسیج امکانات برای تحول سیستم‌های غذا	تحول آبی (دریاها، شیلات	سیستم‌های غذا برای مردم	تحول سیستم‌های غذا در عمل: موفقیت‌ها، چالش‌ها و مسیر پیش‌روی	پیشرفت‌ها در تحول سیستم غذا	رژیم‌های غذایی سالم، منطبق با فرهنگ و سنت‌ها	وعده‌گذاری مدارس
فناوری‌های هوافضا برای سیستم‌های غذا	تقویت هماهنگی کننده‌های کشوری		رویداد ویژه آفریقا	سیستم‌های غذا برای سیاره		هزینه واقعی غذا	میزگرد ائتلاف برای اقدام	تأمین مالی تحول سیستم‌های غذا
راه‌اندازی پنجره سیستم‌های غذا برای تأمین مالی اهداف توسعه هزاره			حکمرانی سیستم‌های غذا			نهاد‌های کشاورزی: کود		
رویداد جانبی			رویداد جانبی			رویداد جانبی		
مردم بومی و سیستم‌های غذا	تلفات و ضایعات غذا	به سوی اجلاس اهداف توسعه هزاره، اجلاسی برای آینده ۲۰۲۵ UNFSS +4	دیجیتالی شدن برای سیستم‌های غذایی تاب آور	سیستم‌های غذا برای رفاه	تحول سیستم‌های غذا در راستای تاب‌آوری و تصحیح آینده			افتتاحیه رسمی
		اختتامیه رسمی	زنجیره های ارزش	میزگرد نوآوری، تکنولوژی و علم با کمیته مشاوره علمی		شهرها برای تحول سیستم‌های غذا	میزگرد ذینفعان	سیستم‌های غذا و تغییرات آب و هوایی
			بخش خصوصی					

اهم مطالب مطرح شده توسط نمایندگان کشورها

۴۱۸ میلیون کودک در جهان از آن برخوردار شده‌اند.

تغذیه مدارس، کیفیت را ارتقاء داده، بین دختران و پسران تفاوتی نمی‌گذارد و از سیستم تولید نیز حمایت می‌کند.

۵ میلیارد دلار در آن سرمایه‌گذاری شده است.

هر یک دلار که در تغذیه مدارس سرمایه‌گذاری می‌شود، ۶.۷ دلار بازدهی دارد.

۴ میلیون شغل جدید ایجاد نموده است.

۱۵٪ سرمایه‌گذاری داخلی را گسترش داده است.

معاون وزارت کشاورزی فنلاند: برنامه تغذیه مدارس، ستون فقرات آموزش در مدارس است.

در مورد تغذیه مدارس سه چالش اساسی وجود دارد:

- کمبود سیاستگذاری
- کارایی سیاستگذاری
- توجه به چند وجهی و چند بخشی بودن برنامه

- در آفریقا وقتی فرزند تغذیه می‌شود، مادر تغذیه شده و تغذیه مادر به معنای تغذیه خانواده است.

تغذیه کودکان به معنای سرمایه‌گذاری در حال و آینده است. باید توجه داشت که در ۵ سال سرمایه‌گذاری انجام شده بر روی آن باز می‌گردد.

نماینده کشور برزیل: این برنامه هر روز ۳۷ هزار مدرسه را پوشش می‌دهد. ۳۰ درصد بودجه این طرح بر استفاده از تولید کشاورزان خانگی متمرکز شده است.

نماینده ایالات متحده: ۶۰ درصد مدارس ایالات متحده، برنامه تغذیه مدارس را اجرا نموده‌اند. ۱۰ ایالت برنامه ویژه لجستیک تغذیه مدارس را اجرا نموده‌اند. وزارت کشاورزی ایالات متحده متعهد شده است که پوشش این برنامه را صد در صد نماید.

با امضای نماینده دولت بنگلادش، این کشور رسماً عضو برنامه تغذیه مدارس شده است. در آینده شیر، میوه و کیک به این برنامه اضافه می‌شود.

وزیر کشاورزی آلمان: من در مدرسه مهاجران درس می‌خواندم و چون ظهر مدرسه تعطیل می‌شد، ما غذا دریافت نمی‌کردیم. همچنین باید به دختران بیشتر از پسران توجه شود.

رییس بنیاد راکفلر: در دنیای چند قطبی، تغذیه مدارس موضوعی است که بر روی آن اتفاق نظر وجود دارد. بهترین سرمایه‌گذاری است که یک کشور می‌تواند انجام دهد و هزینه نیست. بلکه ابزار پر قدرت برای ارتقاء سیستم غذا است. برای مثال وقتی بر روی غلات کامل متمرکز می‌شویم، تولید و انبارمانی آن نیز ارتقاء می‌یابد.

تامین مالی سیستم‌های غذایی

رئیس جمهور سومالی: الشباب امنیت غذایی سومالی را تهدید می‌نماید. بخش خصوصی کشورها در تامین مالی در کنار، تامین مالی جهانی مشارکت نماید. سومالی غنی از منابع است، اما شرایط سیاسی در آن مناسب نیست. باید ثبات سیاسی در آن پیگیری شود.

رئیس جمهور کنیا: ۵۰ میلیارد شیلینگ کنیا، برای تحول سیستم غذا سرمایه‌گذاری شده است. کشور فرانسه، همکار کنیا است. در کنیا برنامه تغذیه مدارس در حال اجرا است.

نخست وزیر نیجر: در نیجر به طور ویژه از تغییرات آب و هوایی آسیب دیده‌ایم. سیاستی داریم که در پی خودکفایی هستیم. کل زنجیره ارزش مورد توجه قرار می‌گیرد. کیفیت غذا و تغذیه نیز اهمیت بالایی دارد.

رئیس آیفاد: هزینه‌های بی‌عملی از عمل نمودن بیشتر است. یک میلیارد دلار هزینه ضایعات داریم. ۳ میلیارد دلار هزینه سلامت داریم. باید در قاعده هرم (زنجیره ارزش) سرمایه‌گذاری نماییم.

نماینده بانک جهانی: ۱۰۰ میلیارد دلار سالانه بر روی زنجیره ارزش سرمایه‌گذاری می‌شود. با هدف ارتقاء امنیت غذایی، کاهش فقر و کاهش گازهای گلخانه‌ای. باید بر روی تحقیقات کشاورزی متمرکز شویم.

❖ رییس بانک توسعه اسلامی: ما در ۵۷ کشور در حال توسعه، عضو داریم. مساله هر کشور متفاوت است. در برخی کشورها رساندن و حمل و نقل غذا مساله است. برخی کشورها دچار تغییرات آب و هوایی هستند. کشورهای فقیر تنها بر روی تهیه غذا سرمایه‌گذاری می‌نمایند.

افتتاحیه

دبیرکل سازمان ملل متحد: ۶۰۰ میلیون گرسنه و ۲ میلیارد نفر چاق در جهان وجود دارند. گرسنگی در آفریقا دوبرابر متوسط جهان است. پیشرفت فناوری برای امنیت غذایی ضروری است. از کشورها می‌خواهیم تا تجارت غذا را تسهیل نمایند. ۱۰ درصد اقتصاد جهان مربوط به غذا است. تلاش شود تا انتشار آلودگی به صفر برسد. سیستم غذا برای آینده باید تحول یابد تا هر کشوری به غذای سالم، مغذی دسترسی داشته باشد و ذخیره نماید.

نخست وزیر ایتالیا: امنیت غذایی در اولویت همکاری‌های کشور ایتالیا است. برای پیشرفت اقتصادی، نظام حکمرانی غذا باید به مردم حق دهد که نوع غذا و سیستم غذا را انتخاب نمایند. آفریقا فقیر نیست. ۵۰ درصد زمین‌های آن قابل کشت است. باید الگویی انتخاب شود تا آن‌ها از منابعشان استفاده نمایند.

نخست وزیر اتیوپی: اتیوپی تلاش نموده است تا تغییرات آب و هوایی را معکوس نماید. کاشت چیلی‌ها یک تجربه ملی بزرگ است. خودکفایی حمایت می‌شود. آووکادو و انبه از کسری به مازاد تبدیل شده‌اند. میلیون‌ها کودک در برنامه تغذیه مدارس در نظر گرفته می‌شوند. کشاورزی شهری در مناطق شهری توسعه یافته است تا شهرنشینان به غذای تازه دسترسی داشته باشند.

نماینده بنگلادش: ذخایر غذایی ارتقاء یافته است. ۵ درصد رشد تولید غذا طی سال‌های ۲۰۰۹-۲۰۲۱ وجود داشته است. سومین کشور تولیدکننده سبزیجات و ششمین تولیدکننده سیب زمینی در جهان هستیم. ۹ میلیارد دلار در بخش کود و تجهیزات آبیاری هزینه شده است. از سال ۲۰۱۹ در برنامه تغذیه مدارس مشارکت داشته‌ایم. فناوری‌های سازگاری کشاورزی را گسترش داده‌ایم. پیشنهاد می‌نمایم که بانک چندجانبه برای تامین مالی ایجاد شود. مرکز اصلاح بذرجهانی ذیل سازمان ملل ایجاد شود. بانک غذای منطقه‌ای و جهانی ایجاد شود تا به کشورهای در حال توسعه کمک نماید.

نخست وزیر ایتالیا: باید بر نوآوری و فناوری سرمایه‌گذاری شود. ایتالیا بر روی Agri Tech سرمایه‌گذاری می‌نماید. ۳ میلیارد نفر به رژیم غذایی سالم دسترسی ندارند. رژیم غذایی مدیترانه‌ای پیشنهاد می‌شود. یکی از فیلسوفان رم می‌گوید: هیچ چیز از کشاورزی ارزشمندتر نیست، جز مرد آزاد

نخست وزیر آسموآ: جزیره کوچک من از تغییرات آب و هوایی آسیب دیده است. ۶۰ درصد غذا از بیرون وارد می‌شود. هزینه‌های حمل و نقل غذا افزایش یافته است. با دشواری‌های بسیاری برای از بین بردن گرسنگی و ارتقاء تغذیه‌ای روبرو هستیم.

نخست وزیر نیال: باید به کشورهای در حال توسعه برای ایجاد سیستم‌های غذایی پایدار کمک شود تا توانایی واکنش سریع داشته باشند. باید سیستم‌های پیش هشدار طراحی و پیاده‌سازی شوند.

نکات مهم گزارش دبیر کل سازمان ملل متحد

❖ جهان در مسیر دستیابی به دستور کار ۲۰۳۰ برای توسعه پایدار و اهداف توسعه پایدار آن تا سال ۲۰۳۰ قرار ندارد. ارزیابی اولیه از حدود ۱۴۰ هدف با داده ها، نشان می دهد که تنها حدود ۱۵ درصد در مسیر قرار دارند. نزدیک به نیمی از آنها به طور متوسط یا شدید خارج از مسیر هستند و حدود ۳۰ درصد یا هیچ حرکتی مشاهده نکرده اند یا به زیر خط پایه ۲۰۱۵ بازگشته اند.

اهداف توسعه پایدار

- ۱- پایان دادن به فقر
- ۲- پایان دادن به گرسنگی
- ۳- زندگی سالم و رفاه
- ۴- آموزش با کیفیت
- ۵- برابری جنسیتی
- ۶- در دسترس بودن آب سالم و فاضلاب
- ۷- دسترسی به انرژی پاک و مقرون به صرفه
- ۸- رشد اقتصادی پایدار و کار شایسته
- ۹- ارتقاء زیرساخت های تاب آور و صنعتی فراگیر
- ۱۰- کاهش نابرابری
- ۱۱- شهرها و جوامع پایدار و تاب آور
- ۱۲- الگوی تولید و مصرف پایدار
- ۱۳- اقدامات جهت مبارزه با تغییرات اقلیم
- ۱۴- استفاده پایدار از اقیانوس و دریاها
- ۱۵- ارتقاء اکوسیستم و جلوگیری از بین رفتن تنوع زیستی
- ۱۶- جامعه ی پایدار و صلح آمیز
- ۱۷- احیای مشارکت جهانی برای توسعه پایدار

در مواجهه با بحران‌های متعدد و مرتبط با یکدیگر، سیستم‌های غذایی در مقیاس جهانی تحت فشار هستند. مجموعه‌ای از عوامل - همه‌گیری کووید-۱۹، تورم فزاینده، بحران هزینه‌های زندگی، رکود اقتصادی، بلایای طبیعی و ناآرامی‌ها و درگیری‌های منطقه‌ای و ملی - مانع از پیشرفت به سمت دستیابی به اهداف توسعه پایدار تا سال ۲۰۳۰ می‌شود. این بحران‌ها با منشأهای متعدد، اثرات سرریزی دارند که فراتر از مرزها می‌روند و سیستم‌های غذایی را به شدت تضعیف نموده و سیستم‌های غذایی در معرض خطر می‌توانند چرخه‌های معیوب بحران‌های شدید، طولانی‌مدت اجتماعی، (جغرافیایی) سیاسی، اقتصادی و زیست‌محیطی را ایجاد کنند.

هزینه‌های پنهان اجتماعی، اقتصادی و زیست‌محیطی مرتبط با سیستم‌های غذایی امروزی بالغ بر ۱۲ هزار میلیارد دلار است که دهه‌ها دستاوردهای توسعه جمعی را تضعیف می‌کند.

تا سال ۲۰۳۰، ۵۷۵ میلیون نفر همچنان در فقر شدید زندگی خواهند کرد. بر اساس گزارش وضعیت امنیت غذایی و تغذیه در جهان در سال ۲۰۲۳ (گزارش SOFI 2023)، نرخ گرسنگی جهانی بین سال‌های ۲۰۲۱ تا ۲۰۲۲ نسبتاً ثابت مانده است، اما هنوز به میزان قابل توجهی بالاتر از سطح پیش از کووید ۱۹ باقی مانده است. در سال ۲۰۲۲، تقریباً ۹.۲ درصد از جمعیت جهان یا حدود ۶۹۱ تا ۷۸۳ میلیون نفر، گرسنگی را تجربه کردند. این نشان دهنده افزایش ۱۲۲ میلیون نفری نسبت به سال ۲۰۱۹، قبل از همه‌گیری است.

تغییرات منطقه‌ای قابل توجهی نیز وجود دارد. گرسنگان در غرب آسیا، دریای کارائیب و تمامی مناطق آفریقا افزایش یافته است.

شیوع ناامنی غذایی متوسط یا شدید در سطح جهان برای دومین سال متوالی بدون تغییر باقی ماند اما بسیار بالاتر از سطح ۲۵.۳ درصدی پیش از همه گیری است. با این حال، ناامنی شدید غذایی از ۱۱.۷ درصد در سال ۲۰۲۱ به ۱۱.۳ درصد در سال ۲۰۲۲ کاهش یافت که نشان دهنده ۲۷ میلیون نفر کمتر است.

تعداد کل افراد شدیداً ناامن غذایی در سال ۲۰۲۲ هنوز تقریباً ۹۰۰ میلیون نفر بوده است که در مقایسه با سال ۲۰۱۹، ۱۸۰ میلیون افزایش یافته است.

ناامنی غذایی همچنان به طور نامتناسبی بر زنان در سراسر جهان تأثیر می‌گذارد، اگرچه شکاف جنسیتی در ناامنی غذایی در سطح جهانی کاهش یافته است و از اختلاف ۳.۸ درصدی در سال ۲۰۲۱ به ۲.۴ درصد در سال ۲۰۲۲ کاهش یافته است که نشان می‌دهد تأثیر نامتناسب این همه‌گیری بر ناامنی غذایی زنان در سطح جهان و در برخی مناطق کاهش یافته است.

گزارش جهانی وضعیت امنیت غذایی نشان می‌دهد که تعداد افرادی که توانایی پرداخت یک رژیم غذایی سالم را ندارند همچنان در حال افزایش است. بیش از ۳.۱ میلیارد نفر در جهان - یا ۴۲ درصد - در سال ۲۰۲۱ قادر به پرداخت یک رژیم غذایی سالم نبودند که نشان دهنده افزایش ۱۳۴ میلیون نفری نسبت به سال ۲۰۱۹، قبل از همه گیری است.

وجود شکاف استطاعت مالی داشتن، تلاش‌ها برای ترویج تغذیه را تضعیف می‌کند و چالش‌های پیش روی جمعیت‌های آسیب‌پذیر را تشدید می‌کند. سوء تغذیه همچنان یک نگرانی مبرم است.

اگرچه سیستم های غذایی بخش قابل توجهی از اشتغال جهانی را تشکیل می دهند، خانوارهای کشاورزی تا دو سوم افرادی را تشکیل می دهند که در فقر شدید در سراسر جهان زندگی می کنند.

در سراسر جهان، یک چهارم زنان شاغل در کشاورزی، از جمله جنگلداری و ماهیگیری کار می کنند، و کشاورزی همچنان مهم ترین بخش اشتغال زنان در کشورهای کم درآمد و با درآمد متوسط پایین است، اگرچه آن ها به سمت مشاغل غیررسمی، کم درآمد، پایین، کم مهارت، فشرده و آسیب پذیر، سوق داده می شوند. با این حال، علیرغم سهم مهم آنها - از کشت و تولید گرفته تا فرآوری، تهیه، مصرف و توزیع مواد غذایی - آنها به یک اندازه سود نمی برند.

در همین حال، سیستم های غذایی همچنان به تولید آلودگی خاک، آب و هوا ادامه می دهند، بیش از یک سوم از انتشار گازهای گلخانه ای، ۸۰ درصد از بین رفتن تنوع زیستی و تا ۷۰ درصد استفاده از آب شیرین توسط سیستم های غذا صورت می پذیرد.

افزایش رویدادهای حادی آب و هوا، میلیون ها نفر را در معرض ناامنی غذایی حاد و کاهش امنیت آب قرار داده است، که بیشترین تأثیرات نامطلوب در بسیاری از مکان ها و/یا جوامع در آفریقا، آسیا، آمریکای مرکزی و جنوبی، کشورهای کمتر توسعه یافته، جزایر کوچک و قطب شمال، و در سطح جهان برای مردم بومی، تولیدکنندگان مواد غذایی در مقیاس کوچک و خانوارهای کم درآمد مشاهده شده است.

بحران‌های متوالی و به هم پیوسته، از جمله جنگ در اوکراین، به یکدیگر دامن می‌زنند و چالش‌های پیش روی در رسیدگی به امنیت غذایی، گرسنگی و استفاده پایدار از منابع را تشدید می‌کنند. آنها شبکه پیچیده‌ای از مشکلات ایجاد می‌کنند که مانع پیشرفت در دستیابی به این اهداف حیاتی می‌شود. در میان افرادی که بیشترین آسیب را متضرر می‌کنند، جمعیت‌های آسیب‌پذیر، به‌ویژه خانوارهایی هستند که توسط کشاورزان خرده‌مالک و کارگران کشاورزی هدایت می‌شوند. این گروه‌ها فقر عمیق‌تری را تجربه می‌کنند و با نتایج تغذیه‌ای ضعیف روبرو هستند. آنها به شدت به حمایت اجتماعی بیشتری نیاز دارند، در حالی که محدودیت‌های مالی به طور قابل توجهی اجرای اقدامات حمایتی جامع را به چالش می‌کشد.

همانطور که شوک‌های مخرب بیشتر می‌شوند، انجام اقدامات چند بخشی برای افزایش تاب‌آوری بسیار مهم می‌شود. این امر مستلزم تلاش‌های هماهنگ در بخش‌های مختلف برای ساختن سیستم‌های قوی است که می‌توانند در برابر چنین اختلالاتی مقاومت کنند و پس از آن بهبود یابند.

برای تسریع پیشرفت به سوی دستیابی به اهداف توسعه پایدار، رویکردی یکپارچه‌تر ضروری است. رویکردی که به‌جای رویکردهای بخشی محدود و بسیار محدود، به اهداف متعدد به طور همزمان توجه می‌کند.

دگرگونی سیستم‌های غذایی فرصتی خارق‌العاده برای دستیابی به جاه طلبی‌های مشترک جهان ارائه می‌دهد. گزارش توسعه پایدار جهانی ۲۰۱۹ (GSDR)، تاکید دارد که بزرگترین پتانسیل‌های تحول‌آفرین دستور کار ۲۰۳۰ در پیگیری اهداف یا اهداف واحد نیست، بلکه در رویکردی سیستمی است که تعاملات بی‌شمار آنها را مدیریت می‌کند.

گزارش GSDR 2023 بر اساس این چارچوب است و مداخلات هم‌افزایی کلیدی را در هر یک از شش نقطه ورودی برای تحول پایداری پیشنهاد می‌کند.

دگرگونی سیستم های غذایی مستلزم تغییرات عمیق در تولید، ذخیره سازی، مصرف و تخلیه مواد غذایی است. این تغییرات، پتانسیل ایجاد اثرات چند برابری را دارند و به عنوان کاتالیزور برای تحول گسترده تر در سیستم های متعدد و اهداف توسعه هزاره عمل می کنند.

این نشست چشم انداز اجلاس سیستم های غذایی سازمان ملل بود که در سال ۲۰۲۱ برگزار شد و نقطه عطف مهمی برای جامعه جهانی در تسریع اقدامات به سمت سیستم های غذایی پایدار، فراگیر، عادلانه تر و مغذی تر بود. نقطه اوج اجلاس سیستم های غذایی سازمان ملل متحد بیانیه اقدام قدرتمندی بود که از کشورها می خواست فراتر از لفاظی بروند و گام های ملموسی را در جهت اجرای مسیرهای ملی سیستم های غذایی جدید خود بردارند. این مسیرها چارچوب های استراتژیک متناسب با شرایط هر کشور را نشان می دهند و اقدامات خاصی را که باید برای تحول سیستم های غذایی انجام شود، مشخص می کنند.

برخی از کشورها گزارش ارائه کردند، با وجود اینکه گام‌های خاصی برای اتخاذ یک مسیر ملی یا تعیین یک سازمان ملی سیستم‌های غذایی انجام ندادند. که گواهی بر فراگیر بودن فرآیند پس از UNFSS 2021 است. UNFSS 2021 همیشه برای شرایط منحصر به فرد ارزش قائل بوده است. هر کشور و مسیرهای فردی که آنها برای تحول خود در پیش می‌گیرند.

این گزارش‌ها بینش‌هایی در مورد پیشرفت و تلاش‌هایی که برای تغییر سیستم‌های غذایی در سرتاسر جهان انجام می‌شود ارائه می‌دهد. مهمتر از همه، این مشارکت در کل طیف طبقه بندی درآمد را در بر می‌گیرد و ماهیت فراگیر این تمرین جهانی، ارتباط جهانی تحول سیستم‌های غذایی را برجسته می‌کند. ۳۰ گزارش کشور از کشورهای آفریقایی، ۱۳ از قاره آمریکا، ۲۸ از آسیا، ۱۶ از اروپا و ۱۴ از اقیانوسیه وجود دارد. ۲۴ گزارش از کشورهای با درآمد بالا، ۲۳ گزارش به عنوان با درآمد متوسط بالا، ۳۵ گزارش به عنوان درآمد متوسط پایین و ۱۹ مورد به عنوان کم درآمد طبقه بندی شده‌اند.

آماده سازی برای
UNFSS+2
شاهد مشارکت و
مشارکت جهانی قابل
توجهی بود، ۱۰۱
کشور گزارش های
داوطلبانه پیشرفت
کشور را ارائه کردند

از سال ۲۰۲۱، ۱۲۶ کشور
مسیرهای ملی را مصوب
کردند و ۱۵۵ کشور هماهنگ
کننده سیستم‌های غذایی را
منصوب کردند که نشان
دهنده علاقه و تعهد پایدار
خود به تغییر سیستم های
غذایی است.

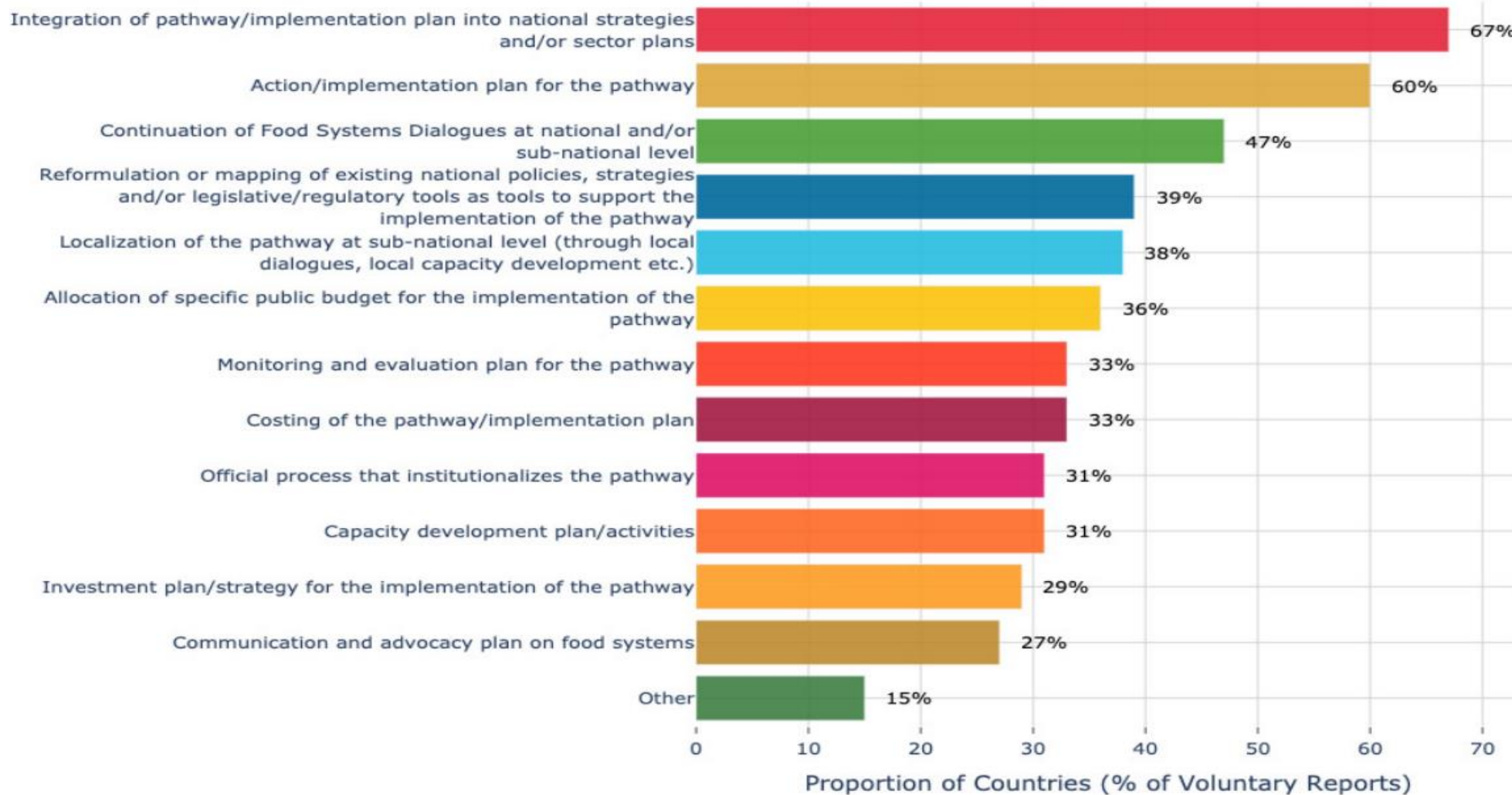
در سرتاسر جهان، کشورها با وجود چالش‌های بی‌سابقه، انعطاف‌پذیری و سازگاری را در تعهد خود به تحول سیستم‌های غذایی را نشان دادند. بحران جهانی کشورها را مجبور به تجدید نظر در مسیرهای ملی خود و اتخاذ تصمیمات دشوار به ویژه در زمینه منابع مالی محدود کرد، اما به طور کلی، کشورها در تعهد بلندمدت خود به تحول سیستم‌های غذایی ثابت قدم مانده اند.

تأثیر بحران بر سیستم‌های غذایی به عنوان زنگ خطری عمل کرد و توجه تصمیم‌گیرندگان را در همه سطوح به خود جلب کرد. شوک‌های مختلف تجربه شده در این مدت، آسیب‌پذیری سیستم‌های غذایی و اهمیت حیاتی امنیت غذایی و تاب‌آوری را برجسته کرد.

❖ در ادامه تصویری از پیشرفت کشورها، برگرفته از تجزیه و تحلیل جامع ۱۰۰ گزارش کشوری که به‌طور داوطلبانه به مرکز هماهنگی سیستم‌های غذایی سازمان ملل بین ماه‌های مه و ژوئن ۲۰۲۳ با استفاده از الگوی اختصاصی ارسال شده است، ارائه می‌شود.

شکل ۱: نسبت پاسخ ها (بیش از ۱۰۰ گزارش پیشرفت داوطلبانه) به سوال «از زمان اجلاس سیستم های غذایی در سال ۲۰۲۱، آیا شما بر روی هر یک از خروجی های زیر به عنوان گام هایی در جهت اجرای مسیر تحول سیستم های غذایی کشور خود کار نموده یا در حال کار بر روی آن هستید»

حدود ۶۷ درصد از کشورهای گزارش دهنده، به ویژه کشورهای با درآمد متوسط و بالا، اعلام نمودند که با موفقیت اولویت‌های مشخص شده در مسیرهای ملی خود را در برنامه‌ها و استراتژی‌های توسعه ملی خود ادغام کردند. این نشان دهنده تعهد روشنی برای اطمینان از همسویی اهداف تحول آفرین مسیرهای سیستم غذایی آنها با اهداف توسعه ملی گسترده‌تر است.

بهبود انسجام سیاست‌ها در بسیاری از ابعاد توسعه پایدار با ادغام برنامه‌های تحول سیستم‌های غذایی، امنیت غذایی، تغذیه، ایمنی مواد غذایی، توسعه کشاورزی و زنجیره ارزش، آب و هوا و برنامه‌های آب در بسیاری از کشورها قابل توجه است. این ادغام عمده و همسویی سیاست اجازه می‌دهد تا تمرکز بیشتری بر پایداری محیطی، سازگاری با آب و هوا، و انعطاف‌پذیری سیستم‌های تولید و معیشت داشته باشیم. کشورها با درک وابستگی متقابل این عوامل، تلاش کردند تا اطمینان حاصل کنند که سیستم‌های غذایی آنها مولد و کارآمد و از نظر زیست محیطی مسئول هستند و در عین حال قادر به مقاومت در برابر چالش‌های ناشی از تغییرات آب و هوایی هستند.

تعداد قابل توجهی از کشورها (۷۰ درصد) تلاش خود را برای ایجاد یا تقویت حکمرانی سیستم‌های غذایی، به ویژه در میان کشورهای کم درآمد نشان دادند. با شناخت پیچیدگی و به هم پیوستگی سیستم‌های غذایی، اشکال جدیدی از حکمرانی معرفی شده است که همکاری بین بخشی را تسهیل می‌کند. هدف این رویکردهای نوآورانه جلب مشارکت ذینفعان متعدد در سطوح مختلف، از جمله ملی، محلی و منطقه‌ای، برای بسیج اقدام جمعی به سمت سیستم‌های غذایی پایدار است.

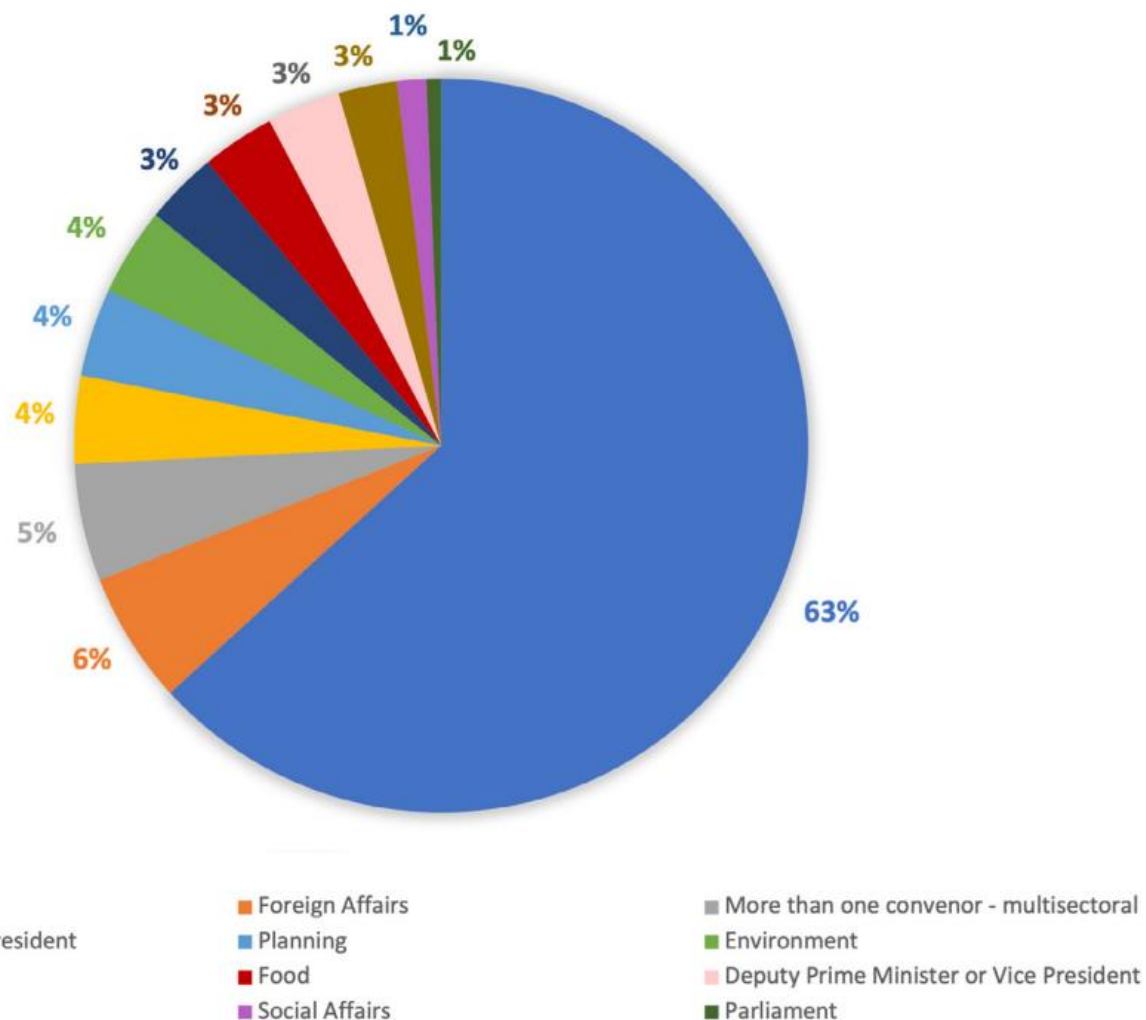

کشورها در حال انجام اقداماتی برای ایجاد و تقویت مکانیسم‌های بین‌بخشی برای اقدام هماهنگ در مورد سیستم‌های مواد غذایی، با مأموریت ایجاد هماهنگی مؤثر، تخصیص منابع و نظارت بر اجرا هستند. برخی در حال ایجاد احیا یا ادغام مکانیسم‌های از قبل موجود هستند. هدف چنین ابتکاراتی تضمین یک رویکرد منسجم و یکپارچه برای تحول سیستم‌های غذایی است. این مکانیسم‌ها ادغام سیاست‌ها، استراتژی‌ها و اقدامات بخش‌های مختلف را برای تقویت هم‌افزایی و انسجام در رسیدگی به چالش‌های سیستم غذایی تسهیل می‌کند.

شکل ۲: توزیع بخش هماهنگ کننده ملی در ۱۰۳ کشور عضو

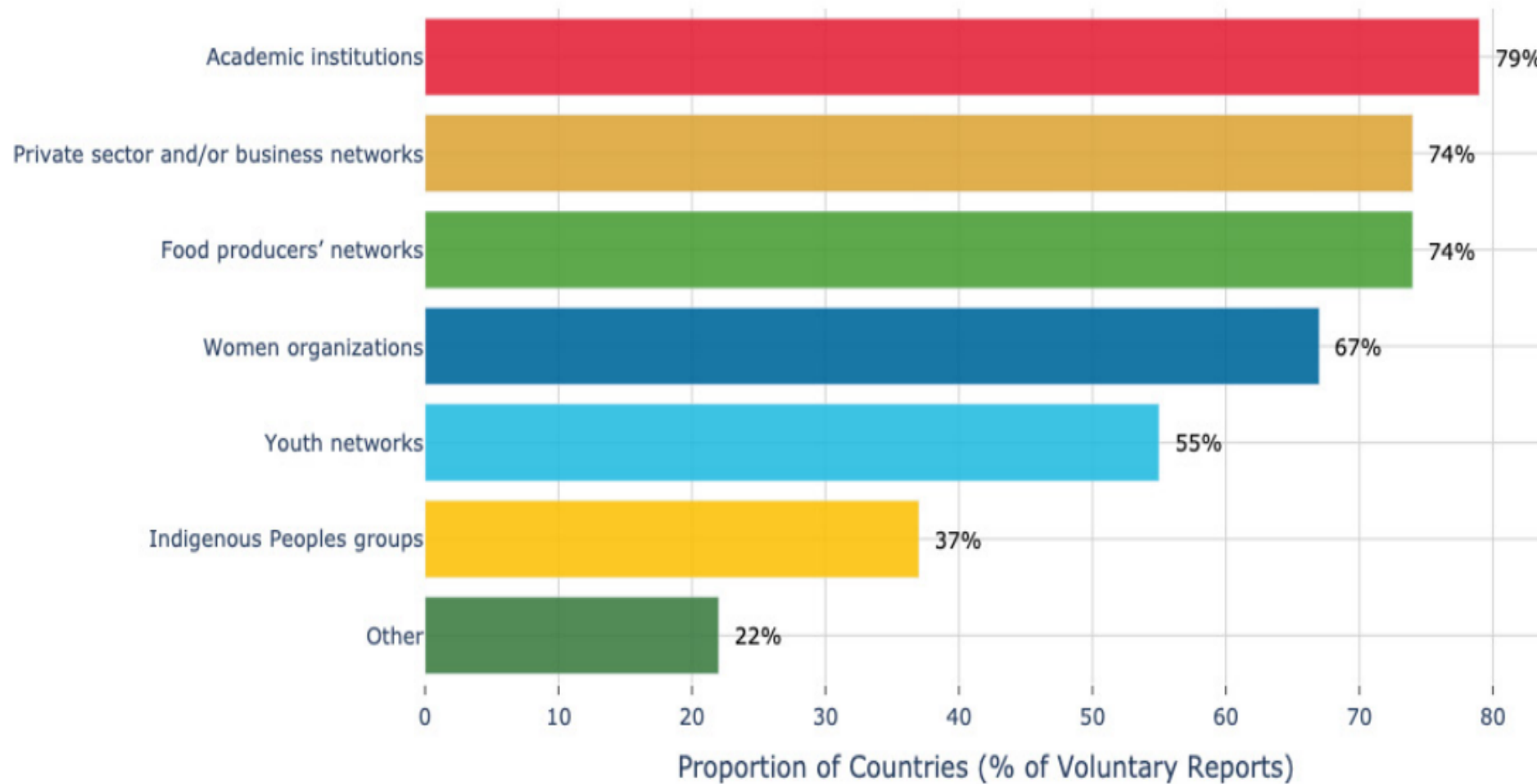
National Convenors Sector Distribution

حکمرانی سیستم های غذایی شامل چندین وزارتخانه و بخش هایی است که مسئول جنبه های مختلف سیستم غذایی هستند. دست کم، وزارتخانه ها و ادارات مسئول کشاورزی، شیلات، صنعت، حمل و نقل، محیط زیست، بهداشت، تغذیه، رفاه اجتماعی، برنامه ریزی اقتصادی، دارایی، کار و ادارات غیرمتمرکز شامل می شوند. همکاری و اقدامات هماهنگ آنها برای پرداختن به پیچیدگی و اتصال چالش های سیستم های غذایی ضروری است.

❖ شکل ۳: نسبت پاسخ ها (بیش از ۱۰۰ گزارش پیشرفت داوطلبانه) به سوال «آیا در سطح ملی هر یک از بازیگران زیر در طراحی و اجرای تحول سیستم های غذایی درگیر شده اند؟»

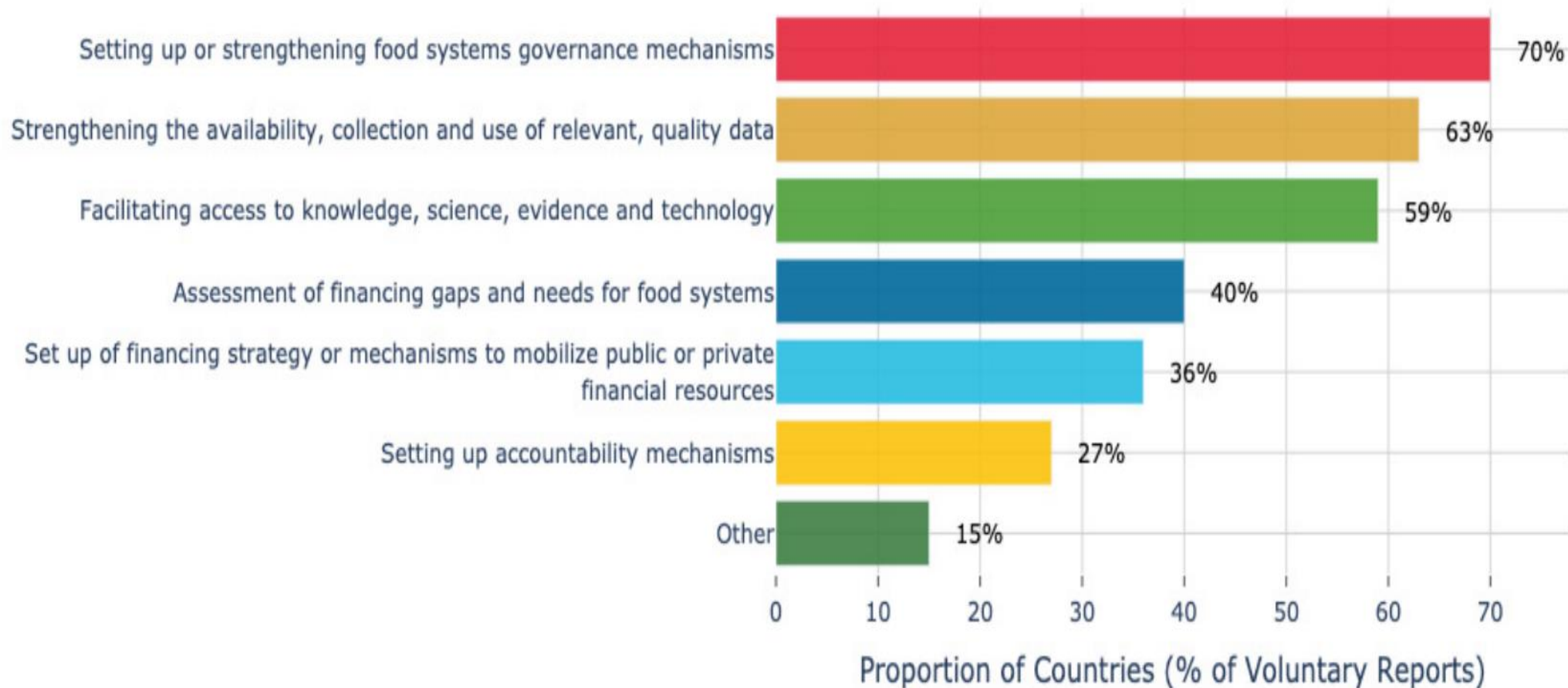
❖ گزارش‌های کشور نشان می‌دهد که علیرغم وضعیت مالی سخت در بسیاری از کشورها، سطوح قابل توجهی از بودجه داخلی برای تحول سیستم‌های غذایی بسیج می‌شود. با این حال، علی‌رغم تعهد دولت‌ها به بسیج درآمدهای داخلی، تأمین مالی برای تحول مورد نیاز ناکافی است. جای تعجب نیست که کشورهای کم‌درآمد بیشترین چالش را در بسیج تأمین مالی برای سیستم‌های غذایی دارند. مشکلات در توسعه استراتژی‌های مالی ملی برای تحول سیستم‌های غذایی نیز به عنوان یک موضوع تکراری در گزارش‌های کشور ظاهر می‌شود. تنها نیمی از کشورها پیشرفت در ارزیابی شکاف‌های مالی برای تحول سیستم‌های غذایی را گزارش کرده‌اند و تنها تعداد کمی از آنها فرآیند هزینه نمودن مسیرهای ملی خود را آغاز کرده‌اند. این مشاهدات منعکس کننده نتایج یک نظرسنجی تحلیل نیاز است که توسط مرکز هماهنگی سیستم‌های غذایی سازمان ملل در سال ۲۰۲۲ انجام شد، جایی که تأمین مالی برای تحول سیستم‌های غذایی به عنوان اولین حوزه حمایتی درخواست شده توسط کشورهای عضو ظاهر شد.

❖ Financial Flows to Food Systems (the 3FS)

❖ با به رسمیت شناختن نقش حیاتی دانش، علم، مستندات و فناوری در ایجاد تحول در سیستم های غذایی، ۵۹ درصد از کشورها فعالانه به دنبال افزایش تعامل خود با جامعه علمی بودند. این تلاش هماهنگ، تصدیق فزاینده ای از اهمیت رویکردهای مبتنی بر مستندات و استفاده از پیشرفت های فناوری برای شکل دهی به سیستم های غذایی پایدارتر و تاب آورتر را نشان می دهد. تعدادی از کشورها همچنین بر دانش ضروری مردم بومی در مورد حمایت از سیاست های کل نگر در سطح ملی تأکید کردند. با این حال، این تحلیل نشان می دهد که کشورهایی در گروه های با درآمد متوسط و بالا در استفاده از علم و دانش و فناوری از مزیت متمایز برخوردار بوده اند. در رابطه با این موضوع، چندین کشور خواستار بهبود دسترسی به فناوری برای همه کشورها شده اند. این تأکید بر برابری اهمیت حصول اطمینان از اینکه پیشرفت های علمی و نوآوری های فناوری به اشتراک گذاشته می شوند و در دسترس قرار می گیرند، تبادل دانش، ترویج انتقال فناوری و حمایت از طرح های ظرفیت سازی در کشورهای کم درآمد را نشان می دهد. با نگاهی به آینده، کشورها باید سرمایه گذاری در زیرساخت های ضروری را در اولویت قرار دهند و محیط های مساعدی را برای تسهیل استفاده بهینه از دانش، علم و فناوری برای یک تحول سریع ایجاد کنند.

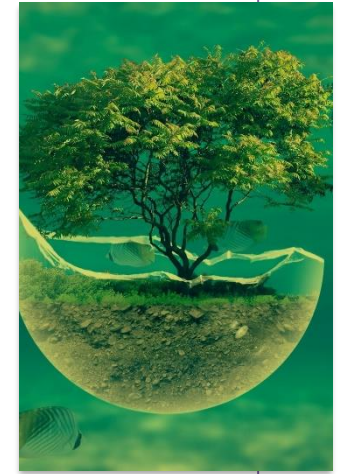

❖ شکل ۴: نسبت پاسخ ها (بیش از ۱۰۰ گزارش پیشرفت داوطلبانه) به سوال «آیا کشور شما هر یک از اقدامات زیر را برای حمایت از تحول سیستم های غذایی انجام داده است؟»

❖ تقویت راه حل های مبتنی بر طبیعت

اقدامات اولیه در این حوزه اقدام موضوعی شامل اقدامات مربوط به **اگرواکولوژی** (بلژیک، بنین، برزیل، بورکینافاسو، کامبوج، گینه، مجارستان، ماداگاسکار، مکزیک، اسپانیا، سوئیس، تانزانیا، اروگوئه، ویتنام، زیمبابوه)، با ذکر سیاست های **بوم‌شناسی ملی کشاورزی** (برزیل، تانزانیا، اروگوئه زیمبابوه)، استراتژی ها (بورکینافاسو، سوئیس، تانزانیا) و برنامه ها (اروگوئه)؛ **کشاورزی احیا کننده** (اتیوپی، فلسطین اشغالی، قطر، پرو)، **کشاورزی ارگانیک** (برزیل، بورکینافاسو، کامبوج، گامبیا، گرجستان، آلمان، ژاپن، لسوتو، مالت، پالاو، پرو، فیلیپین، پاکستان، لهستان، جمهوری مولداوی، اسپانیا، سودان، سوئیس) **کشاورزی حفاظتی** (سواتین، اتیوپی، گابن، نیجریه، پاکستان، تیمور-لسته، تانزانیا، زیمبابوه) و **کشاورزی جنگلی** (کامرون، کنیا، مالی، نیجریه، پرو). این کشورها با اقدامات متمرکز بر احیای زمین، مدیریت آب و سلامت خاک ترکیب می شوند. علاوه بر این، سلامت واحد One Health در حال تبدیل شدن به یک هدف صریح برای سیاست ها (برای مثال یک استراتژی سلامت در دانمارک)، همکاری ها (سیرالئون) و تحقیقات در حال انجام (لائوس) است.

اکثر کشورها توجه خود را به تولید محصول و تنوع بخشیدن به راه حل های مبتنی بر طبیعت و افزایش تاب آوری سیستم های غذایی خود معطوف کردند. برخی کشورها دامداری و شیلات پایدار را در اولویت قرار دادند (از جمله جمهوری کره، ژاپن، کاستاریکا، جمهوری دومینیکن، کنیا، اسپانیا، ساموآ، اروگوئه)، از جمله مفهوم غذای آبی (به عنوان مثال کنیا، ماداگاسکار، جزایر مارشال، نائورو، پالاو). پیشرفت های تکنولوژیکی برای رشد بهره وری پایدار نیز در استراتژی ها گنجانده شده است.

❖ پیشبرد معیشت عادلانه، کار شایسته، و جوامع توانمند

❖ یک سوم کشورهای که گزارش دادند (۳۷ کشور)، ابتکارات خاصی را برای ایجاد مشاغل ذکر کردند، از جمله **مشاغل سبز** (فیجی و نیجریه). **بهبود درآمد کشاورزان** (گرجستان، لتونی، لهستان)؛ **افزایش فرصت های زنان در سیستم های غذایی و افزایش مشارکت جوانان در مشاغل تولید مواد غذایی** (بنگلادش، شیلی، اکوادور، اتیوپی، گرجستان، عراق، اردن، نیجریه، پالاو، سیرالئون، تانزانیا، ازبکستان، زیمبابوه و غیره). **اقدامات شامل کمک مالی برای کشاورزان خرده پا در حال گذار به کشاورزی بازار محور** (نیجریه، اتیوپی) است. **سند زمین با حقوق برابر برای زنان** (اتیوپی)؛ **اصلاح نظام مالیاتی برای رسمی کردن مالکان خرد و حمایت اجتماعی برای کوچکترین مشاغل** (پالاو)؛ **پوشش کارگران در بخش های رسمی و غیر رسمی** (بنگلادش)؛ **افزایش حداقل دستمزد کارگران در بخش شکر** (جمهوری دومینیکن)؛ **بازنگری مقررات برای تضمین حقوق کارگران فصلی** (فنلاند)؛ **پرداخت های مستقیم عمومی برای افزایش درآمد خانوار کشاورز** (جمهوری کره) یا **حمایت از درآمد پایه برای شبکه ایمنی کشاورزان** (اسپانیا).

❖ ایجاد تاب آوری در برابر آسیب پذیری ها، شوک ها و استرس ها

در پاسخ به شوک‌ها، کشورها رویکرد سیستم‌های غذایی جامعی را اتخاذ کردند که به اجزاء، فرآیندها و ذینفعان مختلف درگیر در تولید، توزیع و مصرف غذا می‌پردازد. وقتی کشورها امنیت غذایی و تاب‌آوری را در اولویت قرار می‌دهند، نیاز به ایجاد تعادل بین نگرانی‌های زیست محیطی و تغذیه را پذیرفته‌اند.

دولت‌های کشورهای واردکننده غذا با تنوع بخشیدن به منابع تامین غذا و تقویت تولید داخلی مواد غذایی، روی افزایش تاب‌آوری و کاهش وابستگی کار کرده‌اند. علاوه بر این، اختلالات در بازارهای جهانی کود، تلاش‌هایی را برای تشویق استفاده کارآمد از کود (شیلی، ژاپن، جمهوری کره، اسپانیا) انجام داده است.

تقریباً نیمی از کشورها ضرورت انطباق سیستم‌های غذایی با تغییرات آب و هوایی و ارتقای انعطاف‌پذیری محیطی را تشخیص می‌دهند. اقداماتی برای **احیای زمین** (شیلی، جزایر مارشال، نیجر، اوگاندا)، **مدیریت آب** (کامبوج، گواتمالا، گینه، کنیا، لسوتو، ماداگاسکار، اوگاندا، تانزانیا) و **سلامت خاک** (شیلی، کاستاریکا، جمهوری دومینیکن، اتیوپی، گواتمالا، لیبیا، نائورو، پالاو، پاپوا گینه نو، فیلیپین، اسپانیا، تیمور شرقی، اوگاندا، تانزانیا، اروگوئه) انجام شده است.

❖ اولویت های کلیدی برای دوسال آینده

❖ سیاست ها ابزاری هستند که دولت ها از طریق آن آینده ملت خود را شکل می دهند. سیاست های ملی باید توجه بیشتری به **استفاده از سیستم های غذایی برای کمک به رفاه همه مردم و سیاره زمین، هم در آینده نزدیک و هم در بلندمدت** داشته باشند. استراتژی ها و برنامه های توسعه ملی می توانند تضمین کنند که سیستم های غذایی در مرکز اقدامات برنامه ۲۰۳۰ برای توسعه پایدار و پاسخ گویی به بحران های فراوانی هستند. در راستای جهت گیری تعیین شده توسط مسیرهای ملی، سیاست ها و مقررات بخشی، قوانین و لوایح را می توان برای عملیاتی کردن چشم اندازهای کل نگر سیستم غذایی مورد بازنگری قرار داد. تعهدات ملی برای اقلیم، تغذیه یا تنوع زیستی، باید با استراتژی های تحول سیستم های غذایی، بر اساس مسیرهای ملی و بالعکس مرتبط باشد. علاوه بر تلاش ها برای افزایش تامین مواد غذایی مغذی برای همه، اقداماتی برای رسیدگی به بار سوء تغذیه در همه اشکال آن باید از طریق اقدامات سیاسی سیستماتیک افزایش یابد.

❖ **حکمرانی فراگیر و مشارکتی** مستلزم یک تعهد متمرکز است تا ببینیم همه به حق خود برای داشتن غذای کافی پی ببرند. این امر مستلزم مشارکت کامل بسیاری از ذینفعان مختلف، همکاری بین بخشی و رویه‌هایی است که شفاف و پاسخگو باشند. استفاده از گفت‌وگوهای ملی و ملی و ایجاد چارچوبی برای تبدیل شدن آنها به یکی از ویژگی‌های یکپارچه، منظم و همیشگی مکانیسم‌های حاکمیت سیستم‌های غذایی در سطح کشور، ثابت کرده است که در بسیاری از زمینه‌های کشور بسیار مؤثر عمل می‌کند و باید دنبال شود.

❖ **گفت‌وگوهای ملی و داخلی**

❖ **توجه به ادارات فرعی: استان‌ها، بخش‌ها، شهرها و شهرداری‌ها**

❖ **ارتقاء دانش، درک و ظرفیت**

❖ **تامین مالی**

❖ **توجه به بحران و واکنش‌های بلندمدت**

❖ **گسترش همکاری منطقه‌ای و جوامع منطقه‌ای**

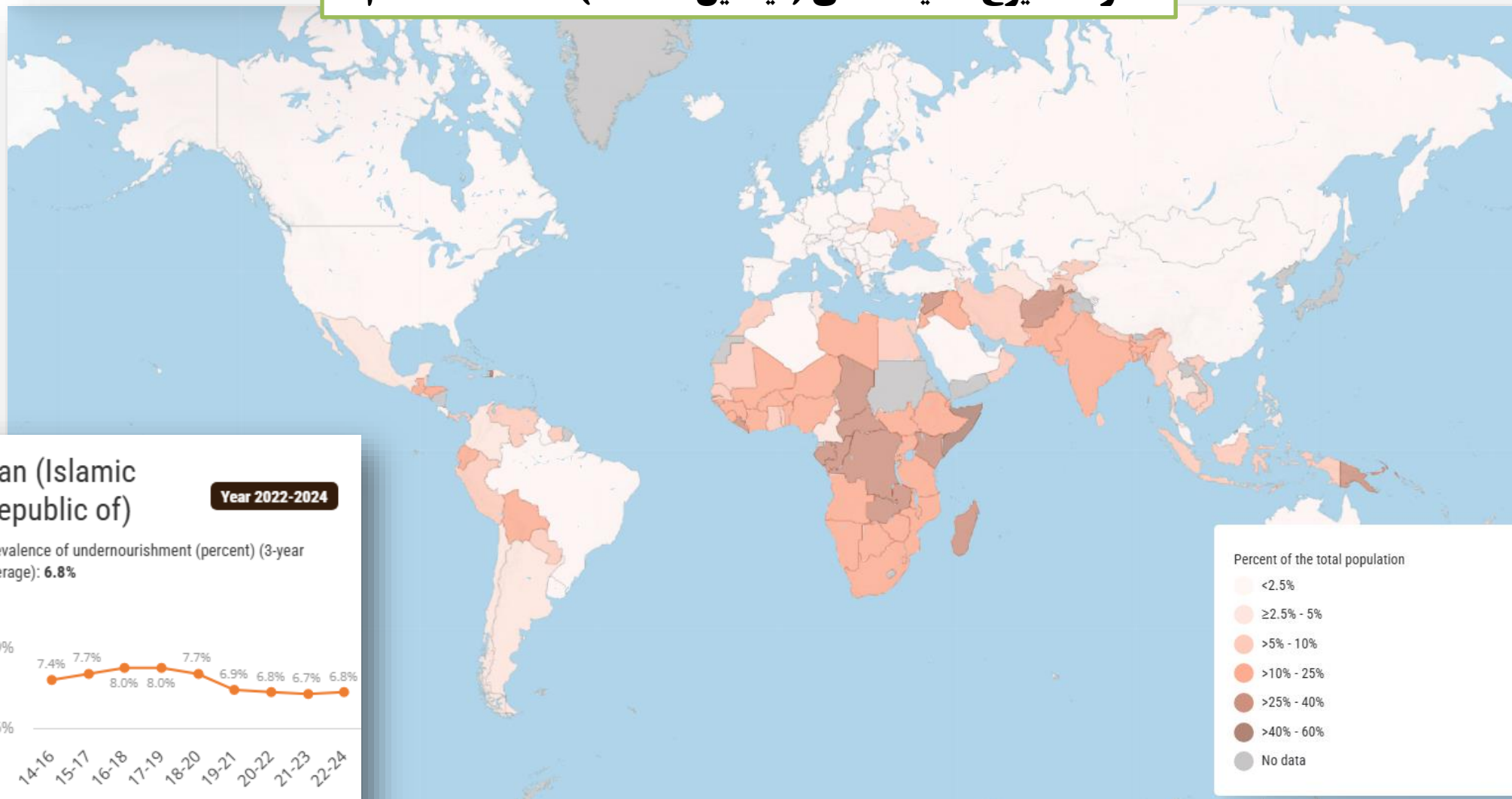
❖ **برابری جنسیتی و توانمندسازی همه زنان و دختران**

❖ UNFSS+4 در سال ۲۰۲۵ فرصتی را برای جامعه جهانی فراهم می کند تا مجدداً گردهم آیند و پیشرفت در تغییر سیستم های غذایی برای توسعه پایدار را ارزیابی کنند. کشورها با گزارش های سال ۲۰۲۳ خود تصویری کلی از نقاط قوت، چالش ها و جاه طلبی های خود برای آینده ارائه کرده اند. این خط مبنا باید تجزیه و تحلیل عمیق تری از پیشرفت و تأثیر به دست آمده در دوسالانه آینده را از طریق گزارش های پیشرفت داوطلبانه ۲۰۲۵ امکان پذیر کند. در همین حال، نشست های توسعه پایدار منطقه ای به کشورها بستری ارزشمند برای تشکیل جلسه و ادامه یادگیری از یکدیگر در فاصله دوسالانه ارائه می دهد.

❖ UNFSS+4 اندکی پیش از اواسط نقطه بین اجلاس سیستم های غذایی سازمان ملل در سال ۲۰۲۱ و افق ۲۰۳۰ برگزار می شود. هماهنگ و قاطع می تواند ما را به طور مؤثر به سمت «جهانی که می خواهیم» هدایت کند.

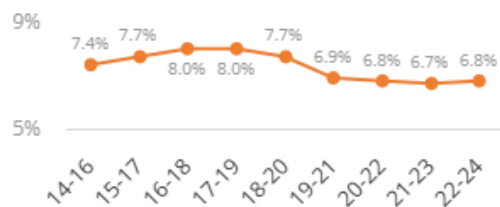
درصد شیوع تغذیه ناکافی (میانگین سه ساله) ۲۰۲۲-۲۰۲۴ م

Iran (Islamic Republic of)

Year 2022-2024

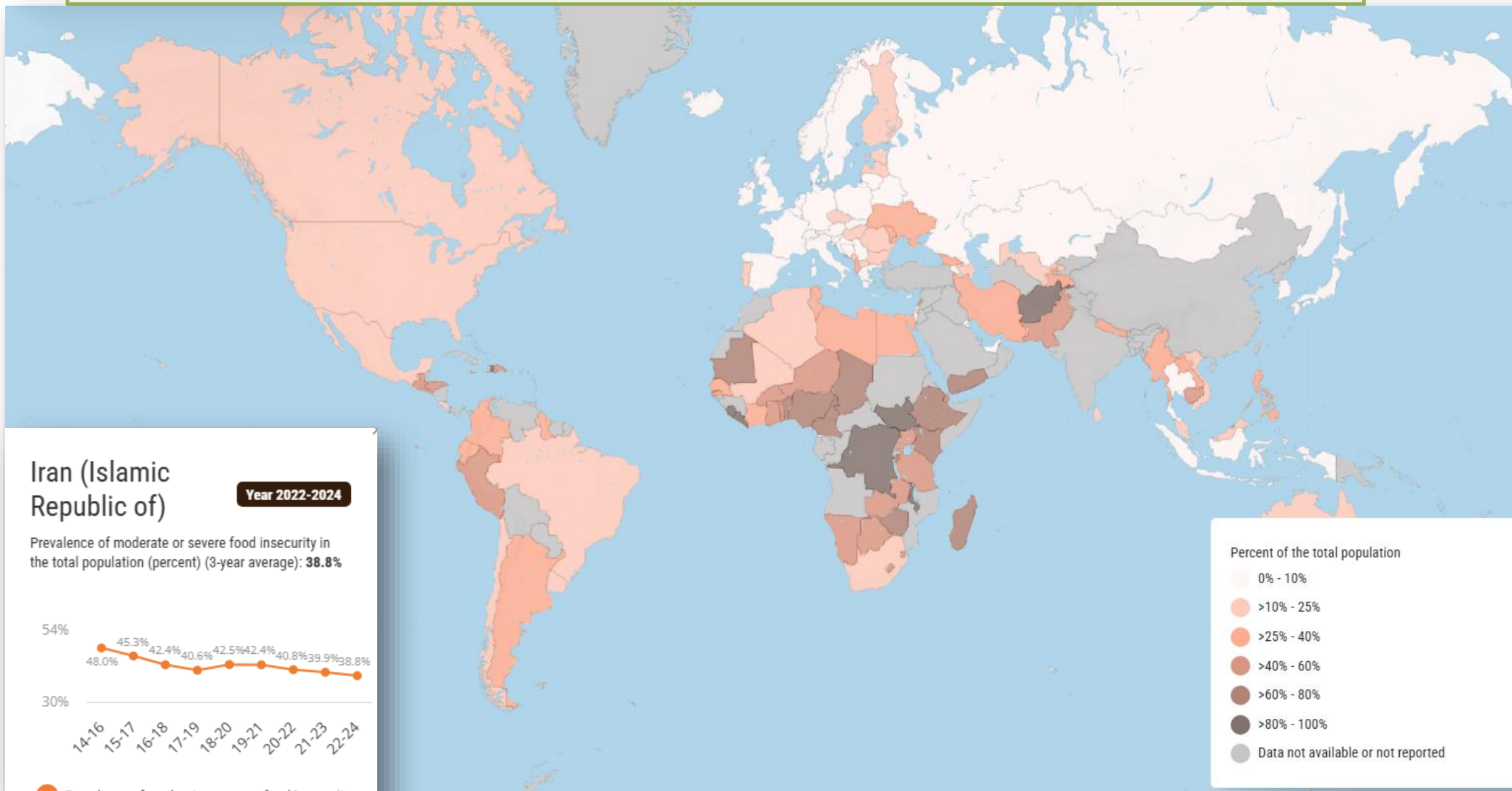
Prevalence of undernourishment (percent) (3-year average): **6.8%**

● Prevalence of undernourishment (percent) (3-year average)

درصد شیوع ناامنی غذایی متوسط و شدید از کل جمعیت (میانگین سه ساله) ۲۰۲۲-۲۰۲۴

شاخص جهانی گرسنگی براساس شدت آن در سال ۲۰۲۴

For more information please visit:
www.globalhungerindex.org
www.welthungerhilfe.org
www.concern.net
www.ifhv.de

- بسیار هشدار دهنده ≥ 50.0
- هشدار دهنده 35.0-49.9
- شدید 20.0-34.9
- متوسط 10.0-19.9
- کم ≤ 9.9

Iran (Islamic Republic of) 7.4

پیشنهادهای

تعیین نقطه تماس و هماهنگی کننده برنامه ملی امنیت غذایی جمهوری اسلامی ایران
(با توجه به تجربیات جهانی وزارت جهاد کشاورزی)

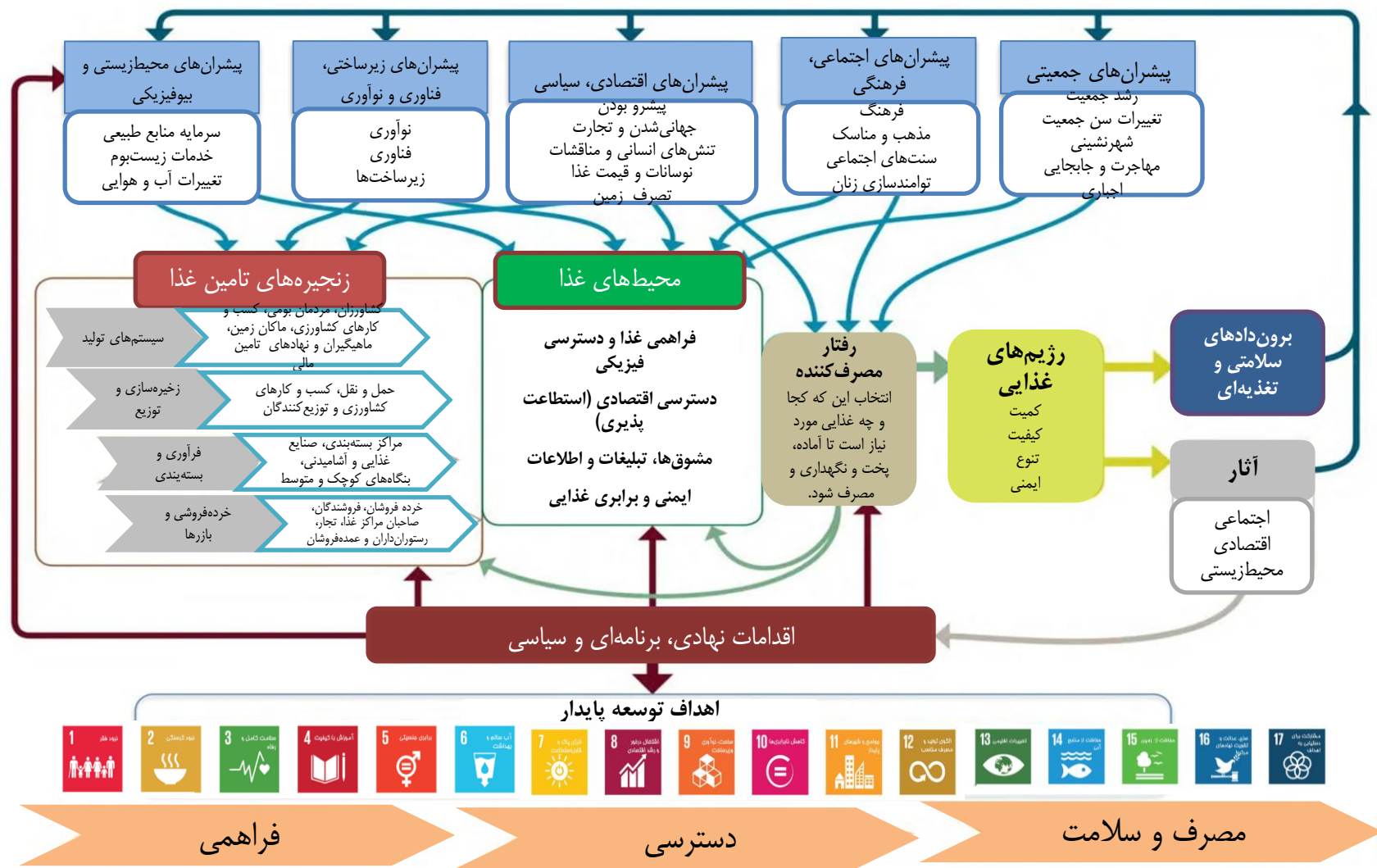
ایجاد مرکز ملی پیگیری امنیت غذایی در وزارت جهاد کشاورزی

تلاش برای تشکیل کمیته ملی بازنگری سند ملی امنیت غذایی (وظیفه اصلی این کمیته
پویا نمودن سند با توجه به تغییرات و چالش‌های پیش روی و تعهدات بین‌المللی است)

تشکیل کمیته جوانان، زنان و عشایر و بررسی نقش و نحوه مشارکت آن‌ها در امنیت
غذایی

برگزاری سلسله نشست‌های ذینفعان امنیت غذایی

ایجاد جریان تامین مالی پایدار امنیت غذایی

پیوندهای سیستم غذا پیشنهاد شده توسط (2017) HLPE

با سپاس از توجه شما